

L. Rasmussen: Vi fik nu at vide af Venstres Ordfører (J. A. Hansen), at naar han vilde anbefale § 1 i det foreliggende Lovforslag om fremdeles at sende en Mandskabsstyrke ned til Sønderjylland, var det, fordi vi sandsynligvis det følgende Aar, 1923, vil have en ny Hærorrdning, og saa vilde det være uheldigt at foretage Ændringer med Hensyn til Garnisonerne nu. I Fjor fik vi at vide, at Grunden til, at vi skulde have en Styrke dernede, var den, at der var saa urolige Forhold, eller at Forholdene dernede i hvert Fald var saadanne, at det var nødvendigt at have Mandskabsstyrke af særlig Art dernede. Jeg paaviste i Fjor, hvorledes man fra sønderjydske Side gjorde gældende, at Forholdene dernede var i den Grad rolige og ordnede, at man bad om ikke at have en saadan Stab af Statspolitibetjente, som man var blevet forsynet med, idet det var ganske overflødig. Nu har man fundet, at det ikke var klogt at paastaa, at Forholdene var urolige — det vilde ogsaa falde til liden Ros for Sønderjyderne, om man vedblev at sige: Det er nødvendigt at have en stor Styrke dernede for at holde Styr paa dem —, og derfor siger man nu, at det vilde være uheldigt, da man i Fjor sendte en Styrke til Sønderjylland, saa at inddrage den i Aar, naar vi til næste Aar faar en ny Hærorrdning. Det er en rar Svikmølle at komme ind i!

Vi finder det ganske upaakrævet at sende Soldater til Sønderjylland; men vil man mene, at det har national Betydning at have Soldater gaaende dernede, kan man komme om ved det ved at indkalde et Par Rekrutbatailloner til Sønderjylland. Nu udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen, at man har ikke Garnisoner i alle Byer, ikke i Tønder og et Par andre Byer dernede. Det er ganske rigtigt; men er det absolut nødvendigt at have Soldater i hver en By? Kunde det ikke ordnes paa den Maade, at vi tog alle de Steder, hvor der er militære Forberedelser, Kaserner, Øvelsespladser og andet, og saa inddrog et Par af de nuværende Garnisonsbyer? Jeg kan ikke tænke mig, at man noget Sted fra sønderjydske Side vil holde paa, at det af Hensyn til Ordenens Opretholdelse er nødvendigt at have saadan en Styrke.

Hver Gang der er Tale om Soldater og Militær, glemmes de gode Ord, vi har hørt fra Finansministeren og de andre Ministre. Jeg synes, den højtærede Forsvarsminister skulde lære noget af sine Kolleger i Ministeriet og huske paa, at der er et Ord, der hedder Sparsommelighed — det er et Ord, han kunde have godt af at huske paa, det

synes han at have glemt, medens alle hans Kolleger husker det; tidlig og silde faar vi at vide, at vi skal spare. Her er der et Omraade, hvor der kan spares. Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen udtalte, at der kun kunde spares 1 Mill. Kr. Nej, der kan spares adskilligt mere. Der staar nemlig, at Opretholdelse af Sønderjydske Kommando aarlig koster 2,8 Mill. Kr., men da de paagældende ikke bliver indkaldt senere, bliver Nettogevinsten kun 1 Mill. Kr. Men da man fra alle Sider har været enig om, at vi i den Overgang, det ærede Medlem talte om, indtil vi faar en ny Ordning, ikke skal have Ekstraindkaldelser, er det virkelige Forhold det, at vi ved at inddrage den sønderjydske Hærstyrke sparer 2,8 Mill. Kr., thi jeg gaar ud fra, at ingen finder paa at indkalde noget af det uddannede Mandskab til Efterøvelse. Her ligger en Besparelse paa 2,8 Mill. Kr. Jeg henleder Finansministerens Opmærksomhed derpaa og henstiller til ham at tale et Alvorsord med den ødsle Forsvarsminister, saaledes at vi ogsaa her kan faa sparet; thi her er Ting, der kan spares uden ringeste Skade, og jeg kan ikke tænke mig, at de sønderjydske Repræsentanter skulde sige, at de ikke kan holde den nationale Aand vedlige i Sønderjylland, uden at de daglig skal have Soldater at se paa, det kan gøres paa en billigere Maade end ved at koste disse 2,8 Mill. Kr.

Hvad angaar det andet Afsnit af Lovforslaget, er vi naturligvis glade ved, at der foretages en saadan Formindskelse af Styrken som foreslaaet, en Formindskelse, der ikke maa overskride Halvdelen af det Antal Mand, der aarlig efter den anførte Paragraf skal uddannes; Ministeren meddeler i Anmærkningerne, at han ligesom i Fjor tænker paa i Stedet for 7 900 Mand at indkalde 4 575 Mand. Men ogsaa her tror jeg, vi kunde spare adskilligt mere. Naar vi er klar over, at den Hærorrdning, vi har, er ubrugelig, at vi maa gaa over til en anden Ordning, at, saaledes som Forholdene er nu, den nuværende Ordning ikke er noget at bygge paa, saa synes jeg, at vi i Overgangstiden skulde spare det mest mulige. Det forekommer mig, at hvis vi nøjedes med at indkalde det Mandskab, vi skulde have til det Arbejde, der er Tale om, hvortil man vil indkalde 400 Arbejdssoldater, og til den Vagttjeneste, der er nødvendig ved de forskellige Depoter og Afdelinger, kunde man udmærket godt nøjes med det Antal i det kommende Aar og derved spare mange Millioner Kroner. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister at stille